

Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs

Uppdaterad: 2017-01-30

Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 av den 20 november 2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs, om ändring av förordningarna (EG) nr 847/96, (EG) nr 2371/2002, (EG) nr 811/2004, (EG) nr 768/2005, (EG) nr 2115/2005, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007, (EG) nr 676/2007, (EG) nr 1098/2007, (EG) nr 1300/2008, (EG) nr 1342/2008 och upphävande av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1627/94 och (EG) nr 1966/2006

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande

med beaktande av Regionkommitténs yttrande

med beaktande av Europeiska datatillsynsmannens yttrande, och

av följande skäl:

(1) Enligt rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart nyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken är syftet med den gemensamma fiskeripolitiken att säkerställa att levande akvatiska resurser nyttjas på ett hållbart sätt i ekonomiskt, miljömässigt och socialt hänseende.

(2) Eftersom en framgångsrik gemensam fiskeripolitik förutsätter att ett effektivt kontrollsystem genomförs syftar åtgärderna i denna förordning till att införa ett gemenskapssystem för kontroll, inspektion och verkställighet med ett övergripande och integrerat synsätt, i enlighet med proportionalitetsprincipen, för att se till att alla bestämmelser i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs och därmed möjliggöra ett hållbart nyttjande av levande akvatiska resurser genom att alla delar av denna politik omfattas.

(3) Erfarenheterna av tillämpningen av rådets förordning (EEG) nr 2847/93 av den 12 oktober 1993 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken har visat att dagens kontrollsystem inte längre räcker för att trygga efterlevnaden av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken.

(4) För närvarande ingår kontrollbestämmelserna i ett stort antal överlappande och komplexa rättsakter. Vissa delar av kontrollsystemet tillämpas bristfälligt av medlemsstaterna, vilket leder till otillräckliga och divergerande åtgärder vid överträdelser av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken och därmed underminerar skapandet av lika villkor för fiskare i hela gemenskapen. Det befintliga systemet och alla skyldigheter som föreskrivs i det bör därför konsolideras, rationaliseras och förenklas, i synnerhet genom att man reducerar dubbelregleringen och de administrativa bördorna.

(5) Mot bakgrund av att de marina akvatiska resurserna håller på att uttömmas är det viktigt att gemenskapen antar alla de åtgärder som krävs för att det hos alla aktörer ska utvecklas en kultur av efterlevnad av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken, de mål som fastställdes vid världstoppmötet om hållbar utveckling 2002 och Europeiska rådets strategi för hållbar utveckling. För att uppnå detta bör reglerna för kontroll, inspektion och verkställighet av åtgärder för

Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs

Uppdaterad: 2017-01-30

bevarande och förvaltning av resurser, strukturella åtgärder och åtgärder i fråga om den gemensamma organisationen av marknaden förbättras, harmoniseras och stärkas.

(6) Eftersom medlemsstaterna enligt rådets förordning (EG) nr 1005/2008 av den 29 september 2008 om upprättande av ett gemenskapssystem för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske måste vidta lämpliga åtgärder för att se till att bekämpningen av allt olagligt, orapporterat och oreglerat fiske och därmed förknippade aktiviteter är effektiv och eftersom rådets förordning (EG) nr 1006/2008 av den 29 september 2008 om tillstånd till fiskeverksamhet för gemenskapens fiskefartyg i vatten utanför gemenskapens vatten och om tillträde för fartyg från tredjeland till gemenskapens vatten innehåller bestämmelser om tillstånd för gemenskapens fiskefartyg att bedriva fiskeverksamhet utanför gemenskapens vatten och om tillstånd för tredjeländers fiskefartyg att bedriva fiskeverksamhet i gemenskapens vatten, bör den här förordningen komplettera dessa förordningar och säkerställa att det inte förekommer någon diskriminering mellan medborgare i medlemsstaterna och i tredjeländer.

(7) Denna förordning bör varken inverka på särskilda bestämmelser i internationella avtal eller sådana som är tillämpliga inom ramen för regionala fiskerierorganisationer och sådana nationella kontrollbestämmelser som, även om de faller inom tillämpningsområdet för denna förordning, går utöver förordningens minimiföreskrifter, förutsatt att de nationella bestämmelserna är förenliga med gemenskapsrätten.

(8) Modern teknik, t.ex. det satellitbaserade kontrollsystemet för fartyg, systemet för positionsbestämning och det automatiska identifieringssystemet, bör utnyttjas, eftersom den medger en effektiv övervakning, systematiska och automatiska korskontroller som utförs snabbt samt underlättar de administrativa förfarandena för både de nationella myndigheterna och aktörerna och därmed möjliggör snabba riskanalyser och övergripande bedömningar av all relevant kontrollinformation. Därför bör kontrollsystemet göra det möjligt för medlemsstaterna att kombinera användningen av olika kontrollinstrument för att göra kontrollerna så ändamålsenliga som möjligt.

(9) En ny, gemensam fiskekontrollstrategi som innefattar en heltäckande övervakning av fångsterna i syfte att skapa lika villkor inom fiskerisektorn, med hänsyn till skillnaderna mellan olika flottsegment, bör införas. För detta ändamål bör gemensamma kriterier för genomförandet av fiskekontrollen och i synnerhet standardiserade och samordnade inspektionsförfaranden till havs, på land och i hela saluföringskedjan fastställas. Som en del av den nya strategin bör ansvarsfördelningen mellan medlemsstaterna, kommissionen och Gemenskapens kontrollorgan för fiske klargöras.

(10) Förvaltningen av fiskeresurserna på gemenskapsnivå bygger främst på totala tillåtna fångstmängder (TAC:er), kvoter, system för fiskeansträngning och tekniska åtgärder. Lämpliga åtgärder bör vidtas för att se till att medlemsstaterna antar de åtgärder som krävs för att genomföra dessa förvaltningsåtgärder på ett effektivt sätt.

(11) Kontrollverksamhet och kontrollmetoder bör basera sig på riskhantering, och förfaranden för korskontroller bör användas av medlemsstaterna på ett systematiskt och heltäckande sätt. Medlemsstaterna måste också utbyta relevant information.

Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs

Uppdaterad: 2017-01-30

(12) Samarbetet och samordningen mellan medlemsstaterna, kommissionen och Gemenskapens kontrollorgan för fiske bör intensifieras för att främja efterlevnad av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken.

(13) För att se till att fiskeverksamhet endast utförs i överensstämmelse med bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken bör sådan verksamhet bli föremål för en fiskelicens och, när särskilda villkor gäller, för ett fisketillstånd. Även bestämmelserna om märkning och identifiering av fiskefartyg och deras redskap bör tillämpas.

(14) För att säkerställa en effektiv kontroll bör medlemsstaterna driva ett satellitbaserat kontrollsystem för fartyg, och fiskefartyg med en total längd av 12 meter eller mer bör utrustas med en anordning som gör det möjligt för medlemsstaterna att automatiskt positionsbestämma och identifiera dessa fartyg. Vidare bör fiskefartyg utrustas med ett automatiskt identifieringssystem i enlighet med Europaparlamentets

och rådets direktiv 2002/59/EG av den 27 juni 2002 om inrättande av ett övervaknings- och informationssystem för sjötrafik i gemenskapen, och medlemsstaterna bör använda uppgifterna från ett sådant system för korskontroll.

(15) Samarbetet mellan gemenskapens organ och mellan medlemsstaternas myndigheter bör stärkas. I detta syfte bör det vara möjligt att överföra uppgifter från det satellitbaserade kontrollsystemet för fartyg, det automatiska identifieringssystemet och systemet för positionsbestämning till gemenskapens organ och medlemsstaternas behöriga myndigheter som ägnar sig åt övervakning på sjösäkerhets- och sjöfartsskyddsområdet, gränskontroll, skydd av den marina miljön och allmän tillsyn över att lagen följs.

(16) Det bör vara rådet som ska besluta om den framtida användningen av elektroniska övervakningsanordningar och redskap för spårning, såsom genanalys och andra tekniker för fiskekontroll, om dessa tekniker på ett kostnadseffektivt sätt leder till bättre efterlevnad av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken.

(17) Medlemsstaterna bör övervaka sina fiskefartygs verksamhet i och utanför gemenskapens vatten. För att underlätta en effektiv övervakning bör befälhavarna på gemenskapens fiskefartyg med en total längd av 10 meter eller mer ha skyldighet att föra en fiskeloggbok och lämna in landnings- och omlastningsdeklarationer. För att dra nytta av den moderna tekniken, för fartyg med en total längd av 12 meter eller mer, bör fiskeloggboken vara i elektronisk form och landnings- och omlastningsdeklarationer bör lämnas in elektroniskt.

(18) Informationen i fiskefartygens fiskeloggböcker bör kontrolleras i samband med landningen. Följaktligen bör de som ägnar sig åt att landa och saluföra fisk och fiskeriprodukter ha skyldighet att deklarerat de mängder som landas, omlastas, utbjuds till försäljning eller köps.

(19) För små fiskefartyg vilkas totala längd understiger 10 meter skulle en skyldighet att föra en fiskeloggbok eller fylla i en landningsdeklaration utgöra en börda som inte står i proportion till deras fiskekapacitet. För att se till att kontrollen av sådana fartyg blir tillräcklig bör medlemsstaterna övervaka deras verksamhet genom att tillämpa en provtagningsplan.

(20) Omlastningar till havs blir inte föremål för några ordentliga kontroller från flagg- eller kuststaternas sida och ger därför fartygsaktörerna möjlighet att medföra olagliga fångster. För att förbättra kontrollerna bör omlastningar inom gemenskapen bara vara tillåtna i utsedda hamnar.

Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs

Uppdaterad: 2017-01-30

(21) Medlemsstaternas myndigheter bör kunna övervaka landningar i sina hamnar. I detta syfte bör fiskefartyg som bedriver fiske på bestånd som omfattas av en flerårig plan med skyldighet att elektroniskt registrera uppgifter i en fiskeloggbok vara tvungna att i förväg meddela dessa myndigheter om sin avsikt att landa i deras hamnar. Medlemsstaterna bör tillåtas att vägra tillträde om den begärda informationen inte är fullständig.

(22) Eftersom förvaltningen av fiskeresurserna grundar sig på fiskemöjligheter bör det säkerställas att fångster och gjorda fiskeansträngningar registreras korrekt, och att fångster och gjorda fiskeansträngningar avräknas från flaggmedlemsstatens tilldelade kvoter och ansträngningar. Fiskerier bör stängas om den tillgängliga tilldelningen av kvot eller ansträngning har förbrukats.

(23) Mot bakgrund av kapacitetskraven för gemenskapsfiskeflottan enligt artikel 13 i förordning (EG) nr 2371/2002, rådets förordning (EG) nr 639/2004 av den 30 mars 2004 om förvaltning av fiskeflottor som är registrerade i gemenskapens yttersta randområden, kommissionens förordning (EG) nr 1438/2003 av den 12 augusti 2003 om genomförandebestämmelser för gemenskapens flottpolitik enligt definitionen i kapitel III i rådets förordning (EG) nr 2371/2002 och kommissionens förordning (EG) nr 2104/2004 av den 9 december 2004 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 639/2004 bör instrument som inkluderar övervakning av maskinstyrka och användningen av fiskeredskap införas för att kontrollera flottans kapacitet. Av det skälet bör medlemsstaterna vidta åtgärder för att säkerställa att den totala fiskelicenskapaciteten inte överskrider de högsta kapacitetsnivåerna och att fiskefartygens maskinstyrka inte överskrider den certifierade maskinstyrkan för dessa fartyg. Därför bör medlemsstaterna certifiera maskinstyrkan för fiskefartyg vars maskineffekt överskrider 120 kW och också kontrollera, på grundval av en provtagningsplan, överensstämmelsen mellan maskinstyrka och annan tillgänglig information.

(24) Särskilda åtgärder i form av fleråriga planer bör tillämpas som ett särskilt sätt att skydda de berörda bestånden. Omlastningar av fångster av bestånd som är föremål för en flerårig plan bör endast vara tillåtna i utsedda hamnar och endast om dessa bestånd har vägt.

(25) Särskilda bestämmelser bör införas om att endast tillåtna redskap får användas och att förlorade redskap måste bärgas.

(26) Särskilda bestämmelser bör tillämpas på områden med fiskebegränsning. Förfarandet för att införa och upphäva realtidsstängning för fångstplatser bör tydligt slås fast.

(27) Eftersom fritidsfiske kan få betydande konsekvenser för fiskeresurserna bör medlemsstaterna säkerställa att det bedrivs på ett sätt som är förenligt med målen för den gemensamma fiskeripolitiken. För bestånd som omfattas av en återhämtningsplan bör medlemsstaterna samla in fångstuppgifter för fritidsfisket. Om sådant fiske får betydande konsekvenser för resurserna bör rådet ha möjlighet att fatta beslut om särskilda förvaltningsåtgärder.

(28) För att kontrollsystemet ska bli heltäckande bör ett sådant system omfatta hela produktions- och saluföringskedjan. Det bör innehålla ett sammanhängande spårbarhetssystem som kompletterar bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet och

Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs

Uppdaterad: 2017-01-30

en förbättrad kontroll över producentorganisationerna. Systemet bör också skydda konsumenternas intressen genom att ge information om handelsbeteckningar, produktionsmetod och fångstområde i alla skeden av saluföringen enligt kommissionens förordning (EG) nr 2065/2001 av den 22 oktober 2001 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 104/2000 beträffande konsumentinformation inom sektorn för fiskeri- och vattenbruksprodukter. Det bör säkerställa övervakningen av producentorganisationer i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 2508/2000 av den 15 november 2000 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 104/2000 beträffande operativa program i fiskerisektorn.

(29) För att säkerställa att alla fångster kontrolleras på rätt sätt bör medlemsstaterna se till att alla fiskeriprodukter först släpps ut på marknaden eller registreras vid en auktionsinrättning, eller hos registrerade köpare eller producentorganisationer. Eftersom den exakta vikten av fångsterna behöver vara känd för att man ska kunna följa utnyttjandet av kvoterna, bör medlemsstaterna se till att alla fiskeriprodukter vägs, såvida inte provtagningsplaner grundade på gemensamma metoder har införts.

(30) För att man ska kunna följa fångstens väg och kontrollera att den stämmer överens med fångstuppgifterna bör registrerade köpare, registrerade auktionsinrättningar eller andra organ eller personer som har medlemsstaternas tillstånd lämna in avräkningsnotor. Om de har en årsomsättning för första saluföring av fiskeriprodukter på mer än 200 000 EUR bör avräkningsnotorna överföras elektroniskt.

(31) För att säkerställa att gemenskapens åtgärder för bevarande och handel har efterlevts, bör man se till att det blir krav på att alla fiskeriprodukter för vilka varken någon avräkningsnota eller deklARATION om övertagande har lämnats in, och som transporteras till en annan plats än platsen för landningen, åtföljs av ett transportdokument som fastställer deras art, ursprung och vikt, såvida inte ett transportdokument har översänts i elektronisk form före transporten.

(32) Medlemsstaterna bör genomföra regelbundna kontroller av producentorganisationerna för att försäkra sig om att de uppfyller de rättsliga kraven. De bör också genomföra kontroller med avseende på pris- och interventionssystemen.

(33) Medlemsstaterna bör utföra övervakningen i gemenskapens vatten och vidta nödvändiga åtgärder om någon iakttagelse eller positionsbestämning inte stämmer överens med den information de har fått tillgång till.

(34) Begreppet kontrollobserverare och dessas arbetsuppgifter bör fastställas tydligt för framtida kontrollobserverarsystem. Samtidigt bör regler också fastställas för hur inspektioner ska bedrivas.

(35) För att överträdelser ska kunna lagföras på ett konsekvent och effektivt sätt bör bestämmelser införas om att inspektions- och övervakningsrapporter som har sammanställts av kommissionens tjänstemän, gemenskapsinspektörer och medlemsstaternas tjänstemän får användas på samma sätt som nationella rapporter. Samtidigt bör medlemsstaterna inrätta en elektronisk databas med sina tjänstemäns inspektions- och övervakningsrapporter.

(36) För att verka för en gemensam kontrollnivå i gemenskapens vatten bör en förteckning över gemenskapsinspektörer fastställas och deras arbetsuppgifter och

Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs

Uppdaterad: 2017-01-30

kompetenser klagas. Av samma skäl bör det under vissa omständigheter vara möjligt att inspektera fartyg utanför den inspekterande medlemsstatens vatten.

(37) Vid en överträdelse bör det säkerställas att lämpliga åtgärder vidtas och att överträdelsen får en faktisk uppföljning, oavsett var den inträffar. I vissa fall av allvarliga överträdelser bör en förstärkt uppföljning göras, så att det blir möjligt att omedelbart utreda dem. I detta avseende bör också medlemsstaterna vara skyldiga att vidta lämpliga åtgärder om en överträdelse har upptäckts av en gemenskapsinspektör. Under vissa omständigheter bör det vara möjligt att överföra förfaranden till flaggmedlemsstaten eller till den medlemsstat i vilken överträdaren är medborgare.

(38) Medborgare i medlemsstaterna bör avskräckas från att överträda bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken. Eftersom de åtgärder som vidtas när dessa regler överträds skiljer sig mycket mellan olika medlemsstater och därmed ger upphov till diskriminering och orättvisa konkurrensregler för fiskare, och med tanke på att avsaknaden av avskräckande, proportionella och verkningfulla sanktioner i en del medlemsstater gör kontrollerna mindre effektiva, är det lämpligt att införa administrativa sanktioner i kombination med ett pricksystem för allvarliga överträdelser för att åstadkomma en verkligt avskräckande effekt.

(39) Att ett stort antal allvarliga överträdelser av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken förekommer i gemenskapens vatten eller begås av gemenskapens aktörer beror i stor utsträckning på det faktum att de sanktioner som slås fast i nationell lagstiftning vid allvarliga överträdelser av dessa bestämmelser inte ligger på en avskräckande nivå. Detta problem förvärras ytterligare av att sanktionerna skiljer sig så mycket mellan medlemsstaterna, vilket uppmuntrar olagliga aktörer att verka i de vatten eller på de medlemsstaters territorier där sanktionerna är mildast. Därför är det lämpligt att komplettera de högsta sanktionsnivåerna för allvarliga överträdelser av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken i enlighet med artikel 44 i förordning (EG) nr 1005/2008 med avskräckande sanktioner, med beaktande av skadans art, värdet av de fiskeriprodukter som erhållits genom att den allvarliga överträdelsen begåtts, överträdarens ekonomiska situation och eventuella upprepningar av överträdelsen. Omedelbara verkställighetsåtgärder och kompletterande åtgärder bör också fastställas.

(40) Fastställandet av sanktioner bör kompletteras med ett pricksystem för allvarliga överträdelser på vars grundval en fiskelicens bör dras in tillfälligt om innehavaren av en fiskelicens har tilldelats ett visst antal prickar efter fastställandet av sanktioner för allvarliga överträdelser. Om fiskelicenserna har dragits in tillfälligt fem gånger på grundval av detta system, och antalet prickar åter har tilldelats licenshavaren, bör fiskelicensen dras in för gott. I detta sammanhang bör medlemsstaterna i en nationell databas registrera alla överträdelser av bestämmelser i den gemensamma fiskeripolitiken.

(41) För att säkerställa att målen för den gemensamma fiskeripolitiken nås bör kommissionen kunna vidta verkningfulla korrigerande åtgärder. I det syftet bör kommissionens förvaltningskapacitet och förmåga att ingripa på ett sätt som står i proportion till en medlemsstats bristande efterlevnad utökas. Kommissionen bör ges befogenheter att genomföra oanmälda och oberoende inspektioner, så att den kan granska de kontroller som gjorts av de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna.

Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs

Uppdaterad: 2017-01-30

(42) För att skydda gemenskapens ekonomiska intressen och säkerställa det överordnade intresset av att bevara fiskeresurserna bör förutsättningen för ekonomiskt bistånd, inom ramen för rådets förordning (EG) nr 1198/2006 av den 27 juli 2006 om Europeiska fiskerifonden och rådets förordning (EG) nr 861/2006 av den 22 maj 2006 om gemenskapens finansieringsåtgärder för genomförande av den gemensamma fiskeripolitiken och havsrättsligt arbete och, vara att medlemsstaterna fullgör sina skyldigheter när det gäller fiskerikontroll och att det därför bör föreskrivas att detta ekonomiska bistånd tillfälligt avbryts eller dras in när medlemsstater inte i tillräcklig utsträckning tillämpar bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken och detta påverkar effektiviteten av de åtgärder som finansieras.

(43) Kommissionen bör ges befogenheter att stänga ett fiskeri när en medlemsstats kvot eller den totala tillåtna fångstmängden har uppnåtts. Kommissionen bör även ges befogenheter att dra in kvot- och ansträngningstilldelningar för att säkerställa att begränsningar av fiskemöjligheter efterlevs fullt ut. Kommissionen bör också ha kapacitet att vidta nödåtgärder om det kan styrkas att en medlemsstats verksamhet eller åtgärder på fiskeområdet underminerar åtgärderna för bevarande och förvaltning i förvaltningsplanerna eller hotar det marina ekosystemet.

(44) Utbytet av uppgifter i elektronisk form med andra medlemsstater och kommissionen eller ett organ som den har utsett bör säkerställas. Kommissionen eller det organ som den har utsett bör ha direkt åtkomst till medlemsstaternas fiskeriuppgifter, så att den kan kontrollera att medlemsstaterna lever upp till sina skyldigheter och att ingripa när avvikelser upptäcks.

(45) För bättre kommunikation bör medlemsstaternas behöriga myndigheter inrätta webbplatser med allmän information som är tillgänglig på en del som allmänheten har åtkomst till och operativ information på en säker del av webbplatsen. Det bör också säkerställas att medlemsstaternas behöriga myndigheter som ansvarar för genomförandet av denna förordning samarbetar med varandra, med kommissionen och det organ som kommissionen har utsett samt med de behöriga myndigheterna i tredjeländer.

(46) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter. Alla åtgärder som kommissionen vidtar för att genomföra denna förordning bör vara förenliga med proportionalitetsprincipen.

(47) Mandatet för Gemenskapens kontrollorgan för fiske bör anpassas och utvidgas för att stödja ett enhetligt genomförande av den gemensamma fiskeripolitikens kontrollsystem, för att säkerställa organisationen av det operativa samarbetet, för att tillhandahålla bistånd till medlemsstaterna och göra det möjligt för kontrollorganet att inrätta en beredskapsenhet, om det kan konstateras att det föreligger en allvarlig risk för den gemensamma fiskeripolitiken. Det bör också ges möjlighet att skaffa sig nödvändig utrustning för att genomföra gemensamma insatsplaner och att samarbeta om genomförandet av EU:s integrerade sjöfartspolitik.

(48) De uppgifter som samlas in och utväxlas inom ramen för denna förordning bör behandlas i enlighet med tillämpliga regler om sekretesskydd. Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd

Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs

Uppdaterad: 2017-01-30

för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter ska tillämpas på sådan behandling av personuppgifter som utförs av medlemsstaterna i enlighet med denna förordning. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter bör styra kommissionens behandling av personuppgifter vid tillämpningen av denna förordning.

(49) För att skapa överensstämmelse mellan gemenskapslagstiftningen och denna förordning bör vissa förordningar som gäller kontrollbestämmelser ändras.

(50) Eftersom ett nytt, heltäckande kontrollsystem införs genom denna förordning bör förordning (EEG) nr 2847/93, rådets förordning (EG) nr 1627/94 av den 27 juni 1994 om allmänna bestämmelser för särskilda fisketillstånd och rådets förordning (EG) nr 1966/2006 av den 21 december 2006 om elektronisk registrering och rapportering av fiskeverksamheter och om metoder för fjärranalys upphävas.

(51) För att ge medlemsstaterna tillräckligt med tid för anpassning till en del av de nya skyldigheter som fastställs i denna förordning, är det lämpligt att skjuta upp tillämpningen av vissa bestämmelser till ett senare datum.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Avdelning I – Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Avdelning IV – Kontroll av fiske

Kapitel I – Kontroll av utnyttjandet av fiskemöjligheter

Avsnitt 1 – Allmänna bestämmelser

Artikel 14 – Ifyllande och inlämnande av fiskeloggboken

[371] 1. Utan att det påverkar tillämpningen av särskilda bestämmelser i de fleråriga planerna ska befälhavaren på vart och ett av unionens fiskefartyg med en total längd på 10 meter eller mer föra fiskeloggbok om sina fiskeinsatser, varvid det för varje fiskeresas särskilt ska anges alla mängder av varje art som fångas och finns ombord över 50 kg i levande vikt. Tröskeln på 50 kg ska gälla så snart fångsterna av en art överstiger 50 kg.

2. Den fiskeloggbok som avses i punkt 1 ska särskilt innehålla följande uppgifter:

- a) Fiskefartygets distriktsbeteckning och namn.
- b) FAO:s trebokstavskod för varje art och det relevanta geografiska området där fångsten togs.
- c) Datum för fångsterna.
- d) Avgångs- och ankomsttid samt fiskeresans varaktighet.
- e) Typ av redskap, maskstorlek och dimension.
- f) Uppskattade mängder av varje art uttryckt i kg levande vikt eller, när så är lämpligt, antalet individer, inklusive de mängder eller individer som är mindre än den tillämpliga minsta referensstorleken för bevarande, som en separat uppgift.
- g) Antalet fiskeinsatser.

Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs

Uppdaterad: 2017-01-30

3. Den tillåtna toleransmarginalen för den i fiskeloggboken registrerade uppskattningen av de mängder i kilogram av fisk som finns ombord ska vara 10 % för alla arter.

4. Befälhavare på unionens fiskefartyg ska i fiskeloggboken registrera alla uppskattade utkast över 50 kg i levande vikt för alla arter som inte omfattas av landningsskyldigheten.

Befälhavare på unionens fiskefartyg ska i fiskeloggboken också registrera alla uppskattade utkast för alla arter som inte omfattas av landningsskyldigheten enligt artikel 15.4 och 15.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013.

5. För fiskerier som omfattas av ett unionssystem för fiskeansträngning ska befälhavare på unionens fiskefartyg i sina fiskeloggböcker registrera och redogöra för den tid som har tillbringats i området enligt följande:

a) För släpredskap:

i) Ankomst till och avfärd från hamnen i området.

ii) Varje inpassering i och utpassering ur havsområden som omfattas av särskilda regler om tillträde till vatten och resurser.

iii) De fångstmängder som finns ombord av varje art i kilogram levande vikt vid den tidpunkt då området lämnas eller innan en hamn i området anlöps.

b) För fasta redskap:

i) Ankomst till och avfärd från hamnen i området.

ii) Varje inpassering i och utpassering ur havsområden som omfattas av särskilda regler om tillträde till vatten och resurser.

iii) Datum och klockslag för utsättning eller vittjning av fasta redskap i dessa områden.

iv) Datum och klockslag för avslutande av de fiskeinsatser där dessa fasta redskap användes.

v) De fångstmängder som finns ombord av varje art i kilogram levande vikt vid den tidpunkt då området lämnas eller innan en hamn i området anlöps.

6. Befälhavare på unionens fiskefartyg ska så snart som möjligt och senast 48 timmar efter landning lämna informationen i fiskeloggboken

a) till sin flaggmedlemsstat, och

b) om landningen har ägt rum i en hamn i en annan medlemsstat, till de behöriga myndigheterna i den berörda hamnmedlemsstaten.

7. För att omräkna lagrad och beredd fisks vikt till levande vikt ska befälhavare på unionens fiskefartyg använda den omräkningsfaktor som har fastställts i enlighet med förfarandet i artikel 119.

8. Befälhavare på tredjeländers fiskefartyg som är verksamma i unionens vatten ska registrera de uppgifter som anges i denna artikel på samma sätt som befälhavare på unionens fiskefartyg.

9. Befälhavaren ansvarar för att uppgifterna i fiskeloggboken är korrekta.

10. Tillämpningsföreskrifter för den här artikel ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 119. *Förordning 2015/812.*

Artikel 15 – Elektroniskt ifyllande och överlämnade av fiskeloggboksuppgifter

[371 A] 1. Befälhavare på unionens fiskefartyg med en total längd på 12 meter eller mer ska registrera de uppgifter som avses i artikel 14 på elektronisk väg och överlämna dem till flaggmedlemsstatens behöriga myndighet på elektronisk väg åtminstone en gång per dag.

Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs

Uppdaterad: 2017-01-30

2. Befälhavare på unionens fiskefartyg med en total längd på 12 meter eller mer ska överlämna de uppgifter som avses i artikel 14 på begäran av flaggmedlemsstatens behöriga myndigheter, och efter att den sista fiskeinsatsen har avslutats ska han under alla omständigheter överlämna de berörda fiskeloggboksuppgifterna före ankomst till hamn.

3. Punkt 1 ska tillämpas

a) från och med den 1 januari 2012 på unionens fiskefartyg med en total längd på 12 eller mer och en total längd på mindre än 15 meter,

b) från och med den 1 juli 2011 på unionens fiskefartyg med en total längd på 15 meter eller mer och en total längd på mindre än 24 meter, och

c) från och med den 1 januari 2010 på unionens fiskefartyg med en total längd på 24 meter eller mer.

4. Medlemsstaterna får undanta befälhavare på unionens fiskefartyg med en total längd på mindre än 15 meter och som för deras flagg från punkt 1 om de

a) är verksamma endast på flaggmedlemsstatens territorialhav, eller

b) aldrig tillbringar mer än ett dygn till havs från och med avgångstiden till och med återkomsten till hamn.

5. Befälhavare på unionens fiskefartyg som på elektronisk väg registrerar och överför uppgifter om sin fiskeverksamhet ska undantas från skyldigheten att föra en fiskeloggbok eller fylla i en landningsdeklaration och en omlastningsdeklaration i pappersform.

6. Medlemsstaterna får träffa bilaterala avtal om användning av elektroniska rapporteringssystem på fartyg som för deras flagg i de farvatten som faller under deras överhöghet eller jurisdiktion. De fartyg som omfattas av sådana avtal ska undantas från skyldigheten att föra fiskeloggbok i pappersform i sådana farvatten.

7. Medlemsstaterna får förplikta eller tillåta befälhavare på fiskefartyg som för deras flagg den 1 januari 2010 att på elektronisk väg registrera och överföra de uppgifter som avses i artikel 14.

8. De behöriga myndigheterna i en kustmedlemsstat ska ta emot elektroniska rapporter från flaggmedlemsstaten med uppgifter från de fiskefartyg som avses i punkterna 1 och 2.

9. Tillämpningsföreskrifter för den här artikeln ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 119. *Förordning 2015/812.*

Artikel 16 – Fiskefartyg som inte omfattas av fiskeloggbokskravet

[372] 1. Varje medlemsstat ska genom provtagning övervaka den verksamhet som bedrivs av de fiskefartyg som inte omfattas av kraven i artiklarna 14 och 15 för att säkerställa att dessa fartyg följer bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken.

2. För den övervakning som avses i punkt 1 ska varje medlemsstat upprätta en provtagningsplan på grundval av den metod som kommissionen antagit i enlighet med förfarandet i artikel 119 och varje år senast den 31 januari översända denna till kommissionen med angivande av vilka metoder som har använts vid upprättandet av planen. Provtagningsplanerna ska så långt möjligt vara stabila över tiden och standardiserade inom relevanta geografiska områden.

3. De medlemsstater som i enlighet med nationell lagstiftning kräver att fiskefartyg med en total längd på mindre än 10 meter och som för deras flagg ska

Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs

Uppdaterad: 2017-01-30

överlämna de fiskeloggböcker som avses i artikel 14, ska undantas från skyldigheten i punkterna 1 och 2 i den här artikeln.

4. Med avvikelse från punkterna 1 och 2 i den här artikeln ska de avräkningsnotor som lämnas in i enlighet med artiklarna 62 och 63 godtas som en alternativ åtgärd till provtagningsplanerna.

Artikel 17 – Förhandsanmälan

[372 A] 1. Befälhavare på unionens fiskefartyg med en total längd på 12 meter eller mer som bedriver fiske på bestånd som omfattas av en flerårig plan, vilka är skyldiga att på elektronisk väg registrera fiskeloggboksuppgifter i enlighet med bestämmelserna i artikel 15, ska lämna följande uppgifter till de behöriga myndigheterna i sin flaggmedlemsstat minst fyra timmar innan fartyget beräknas anlöpa hamnen:

- a) Fiskefartygets distriktsbeteckning och namn.
- b) Namnet på destinationshamnen och syftet med anlöpet, t.ex. landning, omlastning eller tillgång till tjänster.
- c) Datum för fiskeresan och de relevanta geografiska områden där fångsterna gjordes.
- d) Beräknad ankomstdag och ankomsttid till hamn.
- e) De mängder av varje art som registrerats i fiskeloggboken, inklusive de som är mindre än den tillämpliga minsta referensstorleken för bevarande, som en separat uppgift.
- f) De mängder av varje art som ska landas eller omlastas, inklusive de som är mindre än den tillämpliga minsta referensstorleken för bevarande, som en separat uppgift.

2. När ett av unionens fiskefartyg avser att anlöpa en hamn i en annan medlemsstat än flaggmedlemsstaten ska de behöriga myndigheterna i flaggmedlemsstaten omedelbart efter mottagandet på elektronisk väg vidarebefordra förhandsanmälan till de behöriga myndigheterna i kustmedlemsstaten.

3. De behöriga myndigheterna i kustmedlemsstaten får lämna tillstånd till tidigare ankomst i hamn.

4. De elektroniska fiskeloggboksuppgifter som avses i artikel 15 och den elektroniska förhandsanmälan får göras i en enda överföring.

5. Befälhavaren ansvarar för att uppgifterna i den elektroniska förhandsanmälan är korrekta.

6. Kommissionen får i enlighet med förfarandet i artikel 119 undanta vissa kategorier av fiskefartyg från den skyldighet som avses i punkt 1 under en begränsad tid, som kan förlängas, eller fastställa en annan anmälningsfrist, där hänsyn bland annat ska tas till typen av fiskeriprodukter, avståndet mellan fångstplatserna, landningsplatserna och de hamnar i vilka fartygen i fråga är registrerade. *Förordning 2015/812*.

Artikel 18 – Förhandsanmälan om landning i en annan medlemsstat

[372 B] 1. Befälhavare på unionens fiskefartyg som inte är skyldiga att på elektronisk väg lagra fiskeloggboksuppgifter i avvaktan på att bestämmelserna i artikel 15.3 ska träda i kraft, och som avser att använda hamnar eller landningsplatser i en annan kustmedlemsstat än flaggmedlemsstaten, ska till de

Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs

Uppdaterad: 2017-01-30

behöriga myndigheterna i kustmedlemsstaten minst fyra timmar innan fartyget beräknas anlöpa hamnen lämna de uppgifter som avses i artikel 17.1.

2. De behöriga myndigheterna i kustmedlemsstaten får lämna tillstånd till tidigare ankomst. *Förordning 2015/812*.

Artikel 19 – Tillstånd för tillträde till hamn

[373] De behöriga myndigheterna i kustmedlemsstaten får, utom i fall av force majeure, vägra fiskefartyg tillträde till hamn om de uppgifter som avses i artikel 17 och 18 inte är fullständiga.

Artikel 20 – Omlastning

[374] 1. Omlastning till havs är förbjuden i unionens vatten. Omlastning är endast tillåten om tillstånd lämnas och på de villkor som anges i denna förordning i de hamnar eller på de platser nära land i medlemsstater som har utsetts för detta ändamål och i enlighet med de villkor som fastställs i artikel 43.5.

2. Om omlastningen avbryts får ett tillstånd krävas innan omlastningen återupptas.

3. I denna artikel ska omflyttning och partrålningsverksamhet samt fiskeinsatser som inbegriper gemensamma åtgärder av två eller fler av unionens fiskefartyg inte betraktas som omlastning. *Förordning 2015/812*.

Artikel 21 – Ifyllande och framläggande av omlastningsdeklarationen

[375] 1. Utan att det påverkar tillämpningen av särskilda bestämmelser i de fleråriga planerna ska befälhavare på unionens fiskefartyg med en total längd på 10 meter eller mer och som deltar i en omlastning fylla i en omlastningsdeklaration och särskilt ange alla mängder av varje art som lastas om eller tas emot över 50 kg i levande vikt.

2. Den omlastningsdeklaration som avses i punkt 1 ska åtminstone innehålla följande uppgifter:

a) Både det omlastande och det mottagande fiskefartygets distriktsbeteckning och namn.

b) FAO:s trebokstavskod för varje art och det relevanta geografiska området där fångsten togs.

c) Uppskattade mängder av varje art uttryckt i kg produktvikt och uppdelade efter typ av produktform eller, i förekommande fall, antalet individer, inklusive mängder eller individer som är mindre än den tillämpliga minsta referensstorleken för bevarande, som en separat uppgift.

d) Det mottagande fiskefartygets destinationshamn.

e) Den utsedda omlastningshamnen.

3. Uppskattade mängder i kilogram av omlastad eller mottagen fisk som registrerats i omlastningsdeklarationen får inte avvika med mer än 10 % för alla arter.

4. Befälhavarna på både det omlastande och det mottagande fiskefartyget ska så snart som möjligt och senast 48 timmar efter omlastningen lämna in en omlastningsdeklaration

a) till flaggmedlemsstaten eller flaggmedlemsstaterna, och

b) till de behöriga myndigheterna i den berörda hamnmedlemsstaten om omlastningen har ägt rum i en annan medlemsstats hamn.

Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs

Uppdaterad: 2017-01-30

5. Befälhavarna på både det omlastande och det mottagande fiskefartyget är ansvariga för att uppgifterna i omlastningsdeklarationerna är korrekta.

6. Kommissionen får i enlighet med förfarandet i artikel 119 undanta vissa kategorier av fiskefartyg från den skyldighet som avses i punkt 1 under en begränsad tid som kan förlängas, eller fastställa en annan anmälningstid, där hänsyn bland annat ska tas till typen av fiskeriprodukter, avståndet mellan fångstplatserna, omlastningsplatserna och de hamnar i vilka fartygen i fråga är registrerade.

7. Förfaranden och former för omlastningsdeklarationen ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 119. *Förordning 2015/812.*

Artikel 22 – Ifyllande och överföring på elektronisk väg av uppgifter i omlastningsdeklarationen

[376] 1. Befälhavare på unionens fiskefartyg med en total längd på 12 meter eller mer ska registrera de uppgifter som avses i artikel 21 på elektronisk väg och överföra dem till flaggmedlemsstatens behöriga myndighet på elektronisk väg inom 24 timmar efter avslutad omlastning.

2. Punkt 1 ska tillämpas

a) från och med den 1 januari 2012 på unionens fiskefartyg med en total längd på 12 meter eller mer och en total längd på mindre än 15 meter,

b) från och med den 1 juli 2011 på unionens fiskefartyg med en total längd på 15 meter eller mer och en total längd på mindre än 24 meter, och

c) från och med den 1 januari 2010 på unionens fiskefartyg med en total längd på 24 meter eller mer.

3. En medlemsstat får undanta befälhavare på unionens fiskefartyg med en total längd på mindre än 15 meter och som för dess flagg från punkt 1 om de

a) är verksamma endast på flaggmedlemsstatens territorialhav, eller

b) aldrig tillbringar mer än ett dygn till havs från och med avgångstiden till och med återkomsten till hamn.

4. De behöriga myndigheterna i en kustmedlemsstat ska ta emot elektroniska rapporter från flaggmedlemsstaten med uppgifter från de fiskefartyg som avses i punkterna 1 och 2.

5. När ett av unionens fiskefartyg omlastar sina fångster i en annan medlemsstat än flaggmedlemsstaten, ska de behöriga myndigheterna i flaggmedlemsstaten omedelbart efter mottagandet vidarebefordra omlastningsdeklarationen på elektronisk väg till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där fångsten omlastades och som är fångstens destination.

6. Medlemsstaterna får förplikta eller tillåta befälhavare på fiskefartyg som för deras flagg den 1 januari 2010 att på elektronisk väg registrera och överföra de uppgifter som avses i artikel 21.

7. Tillämpningsföreskrifter för den här artikeln ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 119. *Förordning 2015/812.*

Artikel 23

Kapitel II – Verksamhet efter landningen

Artikel 59

Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs

Uppdaterad: 2017-01-30

Artikel 68 – Ifyllande och översändande av transportdokument

[377] 1. Fiskeriprodukter som landas i unionens, såväl icke beredda som beredda ombord, för vilka varken en avräkningsnota eller en deklaration om övertagande har lämnats i enlighet med artiklarna 62, 63, 66 och 67 och som transporteras till en annan plats än landningsplatsen ska åtföljas av ett dokument utarbetat av transportören fram till dess att den första försäljningen har ägt rum. Transportören ska översända ett transportdokument till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat på vars territorium landningen har ägt rum, eller andra av dem auktoriserade organ, inom 48 timmar efter lastningen.

2. Transportören ska undantas från kraven att inneha transportdokumentet som åtföljer fiskeriprodukterna, om ett transportdokument har översänts på elektronisk väg, innan transporten påbörjas, till de behöriga myndigheterna i flaggmedlemsstaten som, om produkterna transporteras till en annan medlemsstat än den medlemsstat där landningen ägde rum, omedelbart efter mottagandet ska vidarebefordra transportdokumentet till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat på vars territorium den första försäljningen uppges äga rum.

3. Om produkterna transporteras till en annan medlemsstat än den medlemsstat där landningen ägde rum ska transportören också inom 48 timmar efter lastningen av fiskeriprodukterna översända en kopia av transportdokumentet till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat på vars territorium den första saluföringen uppges äga rum. Den medlemsstat på vars territorium den första saluföringen äger rum får begära ytterligare uppgifter om detta av den medlemsstat där landningen ägde rum.

4. Transportören ansvarar för att dokumentet är korrekt.

5. Transportdokumentet ska innehålla uppgift om

- a) försändelsens eller försändelsernas destination och om transportfordonet,
- b) distriktsbeteckningen och namnet på det fiskefartyg som landade produkterna,
- c) FAO:s trebokstavskod för varje art och det relevanta geografiska området där fångsterna togs,
- d) mängder av varje art som transporteras uttryckt i kilogram i produktvikt och uppdelade efter typ av produktform eller, i förekommande fall, antalet individer,
- e) mottagarens eller mottagarnas namn och adress,
- f) plats och datum för lastningen.

g) I förekommande fall mängder uttryckt i kilogram nettovikt eller antalet individer som är mindre än den tillämpliga minsta referensstorleken för bevarande.

6. En medlemsstats behöriga myndigheter får medge undantag från skyldigheten enligt punkt 1 om fiskeriprodukterna transporteras inom hamnområdet eller högst 20 km från landningsplatsen.

7. När fiskeriprodukter som har deklarerats som sålda i en avräkningsnota transporteras till en annan plats än landningsplatsen ska transportören med hjälp av ett dokument kunna bevisa att en försäljningstransaktion har ägt rum.

8. Transportören ska undantas från den skyldighet som fastställs i den här artikeln om transportdokumentet ersätts av en kopia av den landningsdeklaration som avses i artikel 23 avseende de transporterade mängderna eller ett likvärdigt dokument med samma mängd informationer. *Förordning 2015/812.*

Kapitel III – Producentorganisationer samt prisregleringar och interventionsåtgärder

Artikel 69

Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs

Uppdaterad: 2017-01-30

Artikel 122 – Upphävande

[377 A] 1. Förordning (EEG) nr 2847/93 ska upphöra att gälla, med undantag av artiklarna 6, 8 och 11, som ska upphöra att gälla med verkan från den dag då tillämpningsföreskrifterna för artiklarna 14, 21 och 23 i den här förordningen träder i kraft, och av artikel 5, artikel 9.5 samt artiklarna 13, 21 och 34, vilka ska upphöra att gälla med verkan från och med den 1 januari 2011.

2. Förordning (EG) nr 1627/94 ska upphöra att gälla med verkan från och med den dag då tillämpningsföreskrifterna för artikel 7 i den här förordningen träder i kraft.

3. Förordning (EG) nr 1966/2006 ska upphöra att gälla med verkan från och med den 1 januari 2011.

Artikel 123 – Hänvisningar

[377 B] Hänvisningar till de förordningar och bestämmelser som upphör att gälla i enlighet med artikel 121 ska anses som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga II.

Avdelning XIV – Slutbestämmelser

Artikel 124 – Ikraftträdande

[378] Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2010.

a) Artiklarna 33.6, 33.9, 37, 43, 58, 60, 61, 63, 67, 68, 73, 78, 84, 90.2, 90.3, 90.4, 93, 117, 121.3–121.11 ska tillämpas från och med den 1 januari 2011.

b) Artiklarna 6, 7, 14, 21 och 23 ska tillämpas från och med dagen för tillämpningsföreskrifternas ikraftträdande.

c) Artikel 92 ska tillämpas sex månader efter dagen för tillämpningsföreskrifternas ikraftträdande.

Anm. Förordningen offentliggjordes i EUT L 343, den 22 december 2009.

Bilaga I
